

מסורת הש"ס

(א) [נתקן פ"ט:] (ב) ס"ס... (ג) יתקן כל... (ד) [נתקן דמיכלה...]

לעני רש"י

מ"ו"ף [מפרישין]... מדי, טרולג.

הוספות ר"ד

לאחר ואל נא נשאת זהו... לאחר זמן תנן לא כל היסט... הוראה לפני משפטיה...

הזורק פרק שמיני גיטין

זכות הראויה. משילתה מלפני העדים נחזקת מגורשת וזכה לנישא... אש פלוני כהן. מעשה זה לפניו שכבד כהן לגרש את אשתו וזכה...

זכות הראויה לשני: מתני' כתב לגרש את אשתו ונמלך ב"ש אומרים כ"ש אומרים פסלה מן הכהונה... וב"ה אומרים אע"פ שנתנו לה על תנאי ולא נעשה התנאי לא פסלה מן הכהונה: גמ' שלח ליה רב יוסף בריה דרב מנשה מדיולי לשמואל ילמדנו רבינו יצא עליו קול אש פלוני כהן כתב גמ' לאשתו ויושבת תחתיו ומשמשתו מהו שלח ליה תצא והדבר צריך בדיקה מאי היא אילימא דאי מבטלינן קלא או לא מבטלינן? והא נהרדעא אתריה דשמואל היא? ובנהרדעא לא מבטלי קלא אלא דאי קרו לנתניה כתיבה וכי קרו לנתניה כתיבה לכתובה גופה מי לא קרו לה כתיבה? אין דלא מוגליא מילתא דקרו לנתניה כתיבה דמאי נתן קאמרי תצא? והא"ר אשי: כל קלא דבתי גיטין לא היישני ליה אמר רבא תצא נמי תצא ימשני א"כ אתה מוציא לעז על בניו של ראשון כיון דמשני הוא דמפקינן לה ומראשון לא מפקינן לה אתי למימר סמוך למיתה גרשה אמר רבב"ח א"ר יוחנן משום רבי יהודה בר אילעי בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים דורות הראשונים ב"ש דורות האחרונים רבי דוסא? דתנאי? שבויהייה אוכלת בתרומה דברי ר' דוסא א"ר דוסא וכו' מה עשה לה ערבי זה מפני שפסקה לה בין דריה פסלה מן הכהונה? אמר רבב"ח א"ר יוחנן משום ר' יהודה בר אילעי בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים דורות הראשונים פירותיהן דרך טרקסמון כדי לחייבן במעשר דורות האחרונים מבניסין פירותיהן דרך גנות ודרך קרפופות יכדי לפוטרו מן המעשר דאמר רבי ינאי אין הטבל שנתחייב במעשר עד שיראה פני הבית שנאמר יבערתי הקדש מן הבית ורבי יוחנן אמר אפילו חצר קובעת שנאמר ואכלו בשערך ושבעו בפונדקי ב"ש אומרים אינה צריכה הימנו גמ' שני ובה"א יצריכה הימנו גמ' שני אימתי בומן שנתגרשה מן הנשואין ומודים בנתגרשה מן האירוסין שאינה צריכה הימנו גמ' שני מפני שאין לבו גם בה: גמ' אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מחלוקת בשראוה שנבעלה דב"ש

פא.

עין משפט גר מצוה

הוא דלמרינן נחזקת הבתים (ב"ב דף וזכ' שני דכמוזות דק"ו: טו: וס"ט) גבי מעלין לכהונה על פי עד אחד דמגטלין קלא הם משום דמפסל מתרומה ועולם אבל משום דמאסר לבעלה משום גרושה אין לבעול איני שאני הם דלתרומה דרבנן אין לתוס' אי מבטלי קלא: דורות אחרונים ר' דוסא. אט"ג דכלל עברות (כמוזות דף לו:) קאמר ר' יוחנן רבי יהודה ור' דוסא אמרו דבר אחד והכל קאמר ר"י גופיה כל וזכה שלא כדורות ט"ו: גמ' על עממו היה קורא תגר אי נמי לאו דבר אחד ממש קאמר שלא היה מוקל כמו ר' דוסא וככמה מקומות אמרינן אמרו דבר אחד אפי"ה שזינן שזין: וכו' מה עשה זה ערבי זה. לביבולא נקט דלפילו ערביים ששטופין

תורה אור השלם

- 1. ואמרתי לפני ה' אלוקיך בברתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי וצ"ל ללויים ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי מצותך ולא שקחתי: ודברים כ"ג

מוסף רש"י

כל קלא דבתי גיטין... מן קול שפא על האשה... משהוא ואלו לא פליה... קול קודם שפוא... היישני ליה... נשאת לבין ואלו עתה קול שפאה וזה לא גרשה לא מפקינן לה מיהי אלא בעדות חזרה זו נשאה ועומדת היא מפני הקול... וכו' ימות כב"ד: או: נסתח יוסף ואמ"כ יאל קול שפאה היא נתקשרה לאחר קודם שפוא... לא הישני ליה לאסרה על בעלה ולא להאריכה נט מפני הקול... נשאת אחרת על זה נמצאת אסורה על זה דמחזקת לקלא ומתאם זו טעל אשת איש וקומתן לן כסא שפואה לבעל לן אסורה לבעל ולקחו פ"ט:

מדי

אין למך דהא דחזר קובעת היינו דבעינן שפיא דרך חזר לבית אבל חזר לבד אינה קובעת אפי' מדרבנן דהואו דהיה אוכל כשחשוב משמע דחזר קובעת כלל בית וכן כבמה משני' ועוד הקשה ה"ר אלחנן דהואו כסוף פ' יולא דופן (מה דף מ"ג:) מסיים בה הכי ר' יהודה אומר שמי חזרות זו לפני מוז הפנימי חייבת והחלונה פטורה וזו צריך להניח לבית שפיטע לעלולם לא ימחייב ע"ז שכינס דרך פנימית כי דרך חלונה לבדה לא יוכל לבא: בית

אובל

כ"ז האשה שפחה נשכח וטהורה אי אובלת ואם יש עדים שנשכח היא אומרת טהורה אי אשת אובלת נמי עדיה (ט"ט) דרך טרקסמון. דין שני ההלך הבית (ברכות לה): אין הטבל... פליט מרומן ככרי כבדה (ב"ב ט"ז) מחייבים במעשר. מן הסורה. אבל אכילת קצת אסור לכולל מדרבנן (ברכות לה): עד שיראה פני הבית. פסח טכסס ויליאה (ט"ט) שכינס דין הפסח שהיה פני הבית ואלו דרך גנות וקרפופות (ב"ב ט"ז) שנאמר ואכלו בשערך. ומת לוי וגו' משפחה שגמול לשערך (ט"ט). ולזה עמו בפונדקי. פליט לאחר זמן (שחיט ט"ט). מחלוקת. כי יש וזיה כמגרס את אשתו ולנה עמו בפונדקי. ומכריז לה כי יש גם שני, כשראוה שנבעלה. אבל לא יראה לא הישני (שחיט ע"ג).